Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26043
Copyright: Admont, Benediktinerstift

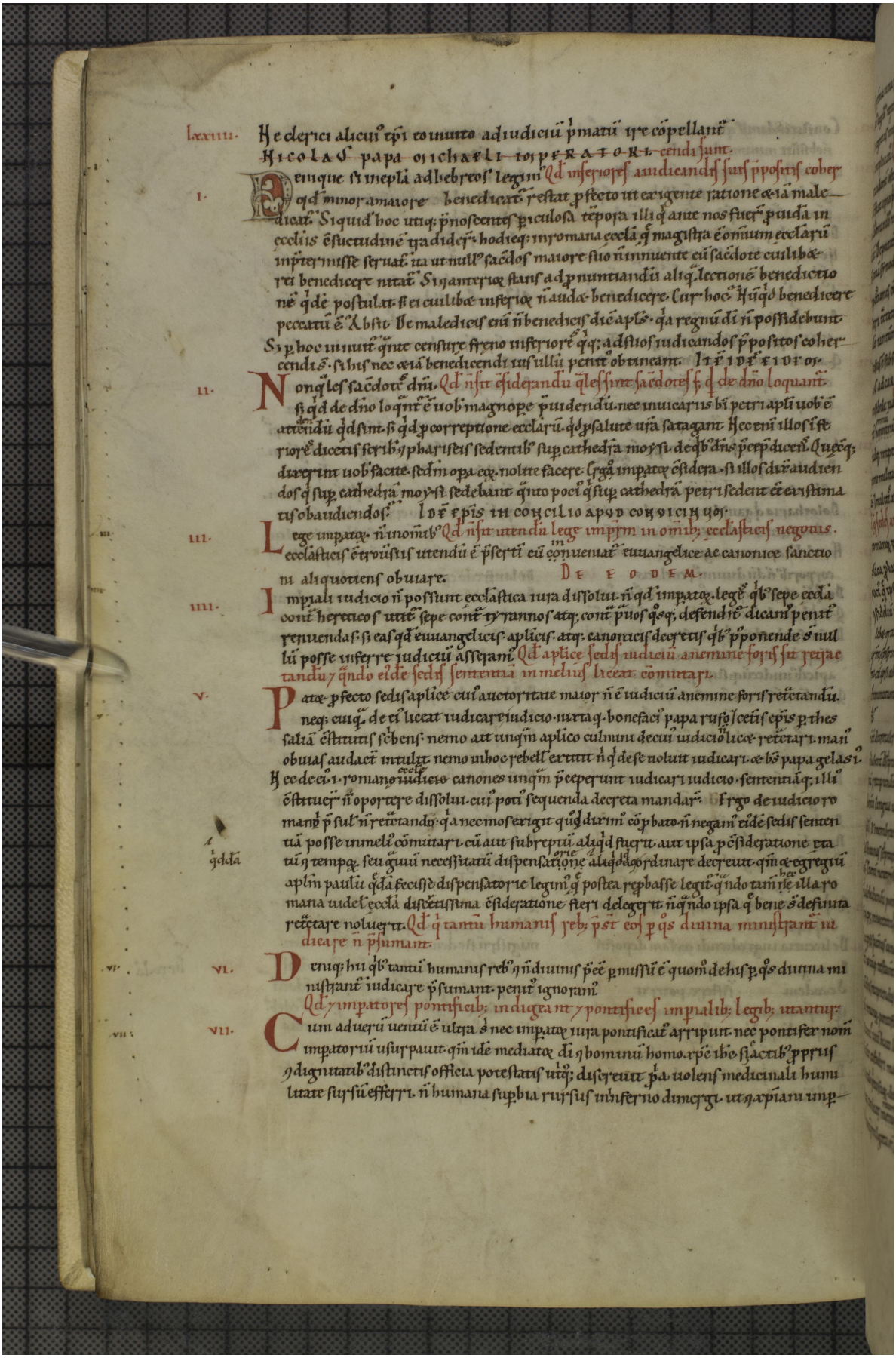

lxxxiiii. Hi clerici alicui epi commuto ad iudicium pmatui ire cōpellant.
Hicolaus papa orichardi imperatori cendi sunt.

I. Denique si in epli ad hebreos legimus. Qd inferiores a iudicandis suis ppositis coherceri qd minor a maiore benedicat. restat pfecto ut erigente ratione ea iā maledicat. Si quid hoc utiq; pnoscentes periculosa tēpora illi qui ante nos fuerunt puida in ecclis ēsuetudine tradiderunt. hodieq; in romana ecclā q magistra ēomnium ecclārū inpterimisse seruat. ita ut null sacdos maiore suo ñ iniuente cū sacdote cuilibet benedicere nitat. Si autem ipse stans ad pnuntiandū aliq lectionē benedictionē qdē postulat. si ei cuilibet inferior ñ audet benedicere. Cur hoc. Hugo benedicere peccatū ē. Absit. Ne maledicis eum ñ benedicis dic apls. qa regnū di ñ possidebunt. Si p hoc iniuriā qnte censure freno inferiores qq; adstrios iudicandos p postros coherceridis. sibi nec ea benedicendi ius ullū penitus obtineant. Item idem eidem.

II. Nonq lex sacdotes dñi. Qd ñ sit considerandu q lex sint sacdotes. s. q de dño loquantur. si qd de dño loqnt ē uob magnope pudendū. nec inuicarius bi petri apli uob ē attendū qd sint. si qd p correptione ecclārū. qd p salute usa satagant. Hec enim illos i sterior dicetis scribi pharisei sedentib stip cathedra moysi. de qb dns pcep diceni. Quecq; dicerint uob facite. sed m opa eōr. nolite facere. Irgā impatq ēsidera. si illos diri audiendos q sup cathedrā moysi sedebant. quo poci q sup cathedrā petri sedent ē existimatis obaudiendos. Item idem eidem in concilio apud constantinopolim.

III. Lege impatq. ñ in omib eccl̄astic negotis. Qd ñ sit utendū lege impm in omib eccl̄astic negotis. eccl̄astic ē tu oūstis utendū ē pser ti eū conuenit euangelice ac canonice sanctioni aliquotiens obuiare. De eodem.

IIII. Impiali iudicio ñ possunt ecclastica iura dissolui. ñ qd impatq. legē qb sepe eccl̄a cont hereticos utit sepe cont tyrannos atq; cont puos q.q.q. defendit dicam penit reprehendas. si eas qd euangelicis. aplicis. atq. canonicis decretis qb pponende s nullū posse inferre iudicū assertam. Qd aplice sedis iudicia a nemine foris sint retractandu. qndo ei de sedis sententia in melius licet commutari.

V. Patet pfecto sedis aplice cui auctoritate maior ñ ē iudicū a nemine foris retractandū. neq; cuiq de ei licet iudicare iudicio. iuraq. bonefaci papa rufo sceis epis p thessalia estituis sebens. nemo aut unqm aplico culmini decui iudicio licet retrahere. manū obuias audet intulit. nemo in hoc rebell extitit ñ q desse noluit iudicari. ea bs papa gelasi. Hec de ei. i. romano iudicio canones unqm pceperunt iudicari iudicio. sententiaq; illi estituere ñ oportere dissolui. cui poti sequenda decreta mandare. Ergo de iudicio romani p sul ñ retractandi. qa nec mos erigit quid dirimi cōprbato. ñ negam eide sedis sententia posse in melius commutari. eū aut subrepti aliqd fuerit. aut ipsa pēsideratione etatis tempq. seu qui necessitatis dispensatione aliqdo ordinare decreuit. qm ea egregiū aplm paulū qda fecisse dispensatorie legimus. q postea repbasse legit. q ndo tamen hec illa romana uidel ecclā discretissima ēsideratione fieri delegerit. ñ q ndo ipsa q bene s definita retractare noluerit. Qd q tantū humanis reb p st eos p qs diuina ministrant iudicare ñ psumant.

VI. Denuq; hi qb tantū humanis reb q ñ diuinis pcē pmissi ē quom de his p qs diuina ministrant iudicare p sumant. penit ignorant.

Qd imperatores pontificib indigeant pontifices imperiali legib utantur.

VII. Cum adueri uentū ē ultra s nec impatq iura pontificat arripuit. nec pontifex nom impatorii usurpauit. qm ide mediatq di q hominū homo. rpc ibe s actib pprius q dignitatib distinctis officia potestatis utiq; discreuit. pa uolens medicinali humilitate sui sū effecti. ñ humana supbia rursus in inferno dimergi. ut q apianu imp